

[Gunnar Fog-Petersen.]

vedstaden bor ca. 900 000, i Provinsbyerne ca. 900 000 og i Landdistrikterne ca. 1 800 000 Indbyggere, men at den skattepligtige Indkomst for Hovedstadens 900 000 Indbyggere er større end den skattepligtige Indkomst for Landdistrikternes 1 800 000, altsaa mere end dobbelt saa stor pr. Indbygger end i Landdistrikterne, og for Provinsbyernes Vedkommende ligger den et Sted derimellem, dog nærmest ved Landdistrikternes.

Til den højtærede Finansminister har jeg kun den Bemærkning, at Finansministeren syntes — jeg havde nær sagt — en Smule irriteret over, at jeg pegede paa, at Finanslovsforslagets Driftsbudgets Indtægts-side, §§ 1 og 2, ikke i og for sig indeholdt direkte Opfordring til at gaa videre med Statsvirksomheder, end man er gaaet hidtil. Det synes jeg dog er en ret indlysende Sag, set fra et økonomisk Synspunkt.

Saa spurgte den højtærede Minister, om jeg vilde af med Statsbanerne og Postvæsenet. Jeg har ikke berørt det, og jeg har ingen Ønsker i den Retning. Jeg tror tværtimod og har altid ment — og de fleste mener det —, at Staten her har naturlige Opgaver, som ikke kan løses af andre, men som maa løses af Staten. Men naar den højtærede Minister tilføjede, at Staten var nødt til at drive ogsaa uøkonomiske Virksomheder, saa er det vel til en vis Grad rigtigt; men det er ikke sikkert, at det behøver at være rigtigt i det Omfang, hvori Staten i Øjeblikket driver uøkonomiske Virksomheder, f. Eks. inden for Statsbanerne. Det kunde godt tænkes, at vi var kommet dertil, at adskillige Strækninger, som tidligere har været nødvendige for Egnens Trafikforhold, og som Staten tidligere har drevet og den Dag i Dag driver med Underskud, nu kunde nedlægges og erstattes med mere økonomisk og bedre til Formaalet egnede Materiel og Metoder.

Dernæst har jeg en Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch), som i de almenøkonomiske Betragtninger, jeg anstillede, skimtede et politisk Program, et Halmstraa, som han griber efter. Det ærede Medlem spurgte mig, om Skuden nu skulde vendes. Nej, det tror jeg ikke, der er nogen Grund til. Man kan, naar man sejler med en Sejlbaad, lægge Rorpinden lidt haardere ned eller lægge den lidt op, slække paa Skødet eller stramme Skødet, efter som Vinden staar; som Hørup sagde engang: Ingen fornuftig Skipper sætter sit Sejl ens i Medvind og i Modvind. Men at lægge Skuden om for at komme i Nærheden af det

Sted, hvor det ærede Medlem befinder sig, det har jeg ingen Lyst til. Efter den Skæbne, det ærede Medlem har haft i Kastevinde og Hvirvelstørme, hvor hans Skude er krænget over, har mistet sit Topsejl, og hvor det ærede Medlem nu med sine ligger og plasker i Vandet, skal jeg dog som gammel Sejlskipper være villig til at sejle det ærede Medlems Stormcenter saa nær, selv om det skulde gaa ud over nogle af mine egne Klude, at jeg kan naa at kaste en Redningsbøje ud til det ærede Medlem.

Socialministeren (Steincke): Det var utroligt, som det hjalp paa det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (H. Chr. Petersen), at jeg svarede ham saa skarpt, som jeg gjorde. Der var en helt anden Tone over hans Tale denne Gang end første Gang, han talte. Af samme Grund vender mit milde og charmerende Væsen tilbage, naar jeg nu tager Ordet.

Det ærede Medlem begyndte før med at tale om, at Socialreformen havde talt sit tydelige og uhyggelige Sprog om de nedbrydende moralske Virkninger o.s.v., ganske glemmende, hvad det var for en Lovgivning, der blev afløst gennem Socialreformen. Det var derfor, jeg svarede ham skarpt. Igennem mange Aar har vi hørt fra det ærede Medlems Parti om de stærkt nedbrydende Virkninger af den tidligere sociale Lovgivning, Hjelpekassen o. s. v. I samme Øjeblik man søger at faa mere Fasthed ind i Administrationen, fastere Linier ind i det hele, hører vi straks Tale om det uhyggelige nedbrydende Sprog, Reformen taler. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Derfor taler jeg skarpt. Jeg ved meget godt, efter hvilke Linier Socialreformen er anlagt, de er rigtige og forsvarlige. Om Administrationen følger disse Linier overalt, ved jeg ikke; gør den det ikke, saa maa der gribes ind, hvor den ikke gør det. Der er selvfølgelig ikke noget til Hinder for, at man kan kritisere Socialreformen. Der er ikke noget, jeg i og for sig kunde være mere glad ved, end om Socialreformen blev kritiseret, hvis det skete paa forsvarlig Maade, fordi det drejer sig om saa store Værdier baade økonomisk og moralsk for Befolkningen, hvad ikke mindst jeg har fremhævet gennem Aarene. Jeg har den allerstørste Interesse for, at vi paa det Omraade naar den bedst mulige Lovgivning. Men hvad jeg ikke har Interesse af, og hvad jeg vender mig skarpt imod, er, at man netop paa dette Omraade benytter sig af en rent partipolitisk Kritik, søger at rejse en Stemning, blot fordi man ikke selv er kommet